

PERIÓDICH POLÍTICH VERMELL

— VENTA: 30 exemplars, i peseta; Un número, 3 céntims. — Sort a l'heure les diumenges ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, i peseta trimestre; Extranger, s. —

EUREKA!

«No hi ha plazo que no arribi, ni deute que no's pagui», diu lo díxo.

Y efectivament.

Nosaltres teníem un deute ab la divina Provïdència: lo de nostra conversió.

Avuy ha vensut lo pagare celestia.

Veritat que molts i molts deudors se declaran en insolvença, no bastant cap protesta de notari a ferlos afusillar la mosca, per la senzill ràbó de no tenir habitada la butxaca ni per un mosquit; men avuy se tracta de pagar un d'aquells deutes en que un home sempre hi té per perdre, ja que poden embargarli l'ànima si per las ànimis no li ha quedat res al cos... o à la butxaca, que pel cas es igual.

Deyam, donchs, que avuy dia d'Ignocents del any de Gracia y la Barceloneta 1887, nos ha vensut lo pagare celestia de nostra conversió, que, si fins ara havia sigut protestat perfila de pago, avuy Déu nos ha tocat al cor com podia haver-nos tocat qualsevol altra cosa, y a son contacte havém obert l'ull de la fe, se'n ha aixecat la esperança y fem l'obra de caritat de confessar tots nostres errors y hereujas; demanant perdó a tots los rectors y majorones a qui haguen donat mal rato en mitj de sos envejables gustos, tots consagrats ad majorem Dei gloriam.

Si, condemnats llegidors de La Tramontana, avuy Déu clarament nos ha dit: Paga aquí dalt, que veurás ton pare; y enlairant la nostra conciencia cosa d'un pam y pipa més amunt del monument a Colón, nos ha fet veure la pàtria de la glòria, que 'na pot fer de pare en la vida eterna, y 'na ha deixat més convenuts que San Pere al sentir cantar lo gall de la Passió.

Quedem, donchs, en que per tot avuy estém girats del revés; y no 'ns culpim a nosaltres si, passat lo dia d'Ignocents, tornessim a ser tan descreguts com abans. En això hi entrarà també la voluntat divina, ja que sens ella res es possible, segons era veiem clar. No 's preocupem, donchs, del demà. Cumplim avuy nostra missió, per allò que Déu nos ha tocat, y si demà fem altra cosa, tu siga per son servei, que si no 'l servim ja Ell se cuidará de canviar sos servidors, y tan amics com abans.

Comensém a entonar lo Jo peccador.

Confesso en primer lloc que en tot lo clero del mon y de totes las religions no hi ha ni un sol home indigno. Tots ells, preocupats tan sols de donar la glòria als altres, son una sarría plena d'abnegació que en la fira de la vida la proporcionan per cap diners, salvant las ànimis a barres a costa d'atromentar l'aixeta de sos cos.

Confesso que tots los politichs, desde Sagasta

ta y Cónovas fins al Nov de Tona y l'Yerabó, son lo mes brillant espí de la moralitat y la justicia. Tots los empleats, desde ministre a ranxero, no son més que una cisterna de desinterès continuat abont bi desaguau la pluja de les irregularitats per la canal del serveys públics.

Confesso que tan sols en las classes acomodadas hi n'ha la horeada, pel sol morit de que tenen més temps y diners que altres pera produir lo be del próxim a que s'consagren ab mes interès d'un cent per cent mensual. Si en la classe mitja, si en algun petit industrial podé encara trobar lo tipo cartonya y ambicions del que tot voldria ferse seu ab son traball, tanta com més fortuna se i'c menys sa capícia, y en aquella santa galba no 's preocupa en fer mal a ningú, procurant tant sola viure com un baco per morir com un senyor.

Més si fins aquí tot es espectacle consolador d'inmutuable moralitat, nos queda una classe malheida que fa tornar negra a la gen de be ab son crims y sus maldaus.

Nos referim a la classe obrera, com ja deuen haver sospitat nostres lectors.

Si, questa colla de tahulhs que no pensan més que en posar-se de panxa al sol, son inconfundibles. Y es que 'oh ingratis' no saben lo que 's fan. Se 'l promet la eterna benaventurança pel dia que 's morin, y ells igual que 's diguerissen Lluçós. Si 's han visto bruguetas més grossas, despreciant la felicitat eterna per un pa de munició en aquesta vida! Jacob se va vendre 'ls drets d' herència per un plat de lletines; los obrers d'avuy fan molt pitjor; se venen lo bilet de la rifa eterna per un surxit als mijons.

No hi ha donchs que planys. Si demanam drets, entenguem que voleu bastons drets per pegarlos, y llenya seca contra ells. Si's quicuan que rebentin. Si gemegan que 's morin.

De tot lo mal que al mon passa, ningú més qu'ells ne té la culpa. Y no vinguin ab l'argument de que la culpa no poden tenirla tota, perque moltes vegades los falta part d'ella, es a dir, pa, perque si això 'ls falta, sempre 'ls sobra el primer abont deuriar possuir la llengua.

Ja havém fet nostre nou programa.

Tal es nostra conversió y a ella emmotllarem nostra conducta tots los días d'Ignocents que 's restin de vida. Amén.

CARTAS DE FORA

...

Sr. Director de La Tramontana.

Xaixa 82 de Desembre de 1887.

Molt Sr. Vostre: Los abaxí firmants, majors contribuents d'aquesta fabulosa ciutat, se dirigieixen a vostre pera demanarli un favor. Es

lo cas que de tanta felicitat que aquells respira tots hom pateix d'asma y la gent se 'ns mor de massa bons y en vista de lo que 's espanyols se quisan de que vos goberns los fan esmorir imatges, havém agafat ganas de cridar los seus governants a que 'ns goberni a nosaltres, pera veure si això podré abaijar lo greix y no registrá la ciutat tanis atacs d'apoplegia, morint casi tots sos habitants com canonjons d'escorts.

Aquí, que il·luem los gossos ab llançons i plouets pollastres rostits, llouguents calents y vi del Priorat, no 'ns esparten los comissionats d'apremis ni 's irregularizadors.

Això que es 'ns havém decidit a fer proposicions als dos politichs espanyols més emblemàtics, anomenats Canovas y Sagasta, per si volen venir a manar en aquesta terra, fentnos això un bon favor a nosaltres y molt més als espanyols, y 'ns havém determinat a valernos de sos periodicals per que arribi la notícia als interessats; puig com se 'ns ha dit que La Tramontana es llegida en blanc y en negre per un tal Sr. Fiscal, servidor d'aquellos señors, quan son al poder, havém pensat que l'inferior avisarà al superior de la ganga que li espera en aquesta terra de Xausa, y tot arriba vent en popa. Passem, donchs, a fer las proposicions a D. Anton y a D. Mateu, que creyem de fisco acceptaran, y si 'ns hi convenen, tan amics com abans.

En primer lloc aquí governarán a son capítzu; ni 'Cristò' la obrirà boca a tot lo que lessim. De sou, se ponarà lo que vulguin, y si 's sou no 's base, ella farà més brutals y nosaltres los ofis grossos. Emplearan, primer de tot, a la família y després a tots los parents y amics. Los empleats tendrán carta blanca dels seus amos per obrar del modo que 's dongui la real gana, y si algú 's quicua, lo podrán castigar del modo que vulguin. Si algun periodich dels que aquí trobem fets als dematins sense que ningú traballi de nit, s'atrevis a parlar mal dels nostres governants, faràm lleys y nombraríam jutges que 's fastidienys, y si això no bastés inventariarm fiscals y polisons que, sens més lleu que defensar als governants a tots y a drets, cometessin tota mena d'atropells per acabar ab los periodistas que no volguen-si arronsarre.

Las oficines podrían ser focos d'immoralitats y fàbrica de fer diners per part dels empleats. Los homes públics passarien a ser pitjor que las donas idem, y qui no fosa partidari dels que governessin, sempre li tocarà perdre tant si tingueren ràbó com si tingueren culpa. En fi, tot lo que nosaltres no haguem previst en lo nobilissim art de governar y amagar l'ou al poble, rebràn los señors Canovas y Sagasta carta blanca, igual que tots los demés galiferdous de la política espanyola que vulgan venirse cap a 'n aquesta terra.

Vava, politichs aprofitó la ganga; y si axis no veniu, pensaré que vostres ja no necessiteu nostra Xuixa, perque ja l'heu trobada entre l'espainyols que tenen la immensa sort de parar la esquena pera que ab ells hi jugueu a caball fort.

Ab questa ocasió dispensi, Sr. Director, de la molestia, y digui al Sr. Fiscal y als governants que 'ls saludan afectuosament.

T. Bot y Farrà.—K. Gura Fan.—V. Nuts Alor.—B. Stiassy Ghem.—P. Reisbea Nar.

EP

Purgatori

a 3 pams arran de la porta de sortida.

Apreciat director: Unas cuantas animacions en pena acudeixen a vosté pera exposar-li algunes queixas que tenen que formular contra sos administradors generals los que vesteixen ab sortants.

Segons parte rebut avuy mateix en les officinas del missiógrafo d'aquesta població penitenciaria, resulta que les nostres famílies nos han fet dir durant la redera setmana un total de 5,293 missas, pagantlas per terme mitj à un parell d'ídem cada una, per lo qual tindria de resultar à benefici nostre una pujada al cel per valor de 42,344 reals justos y cabals. Donchis té de saber, Sr. Director, que anant à rebre l'correo de sagristias, per abont nos arriban los recibos d' anar à la gloria, no hem trobat per totas las ànimes pregadas més que 137 missas de missa, es à dir, de pels.

Semblant irregularitat purgatorial ha indignat a totes las ànimes d'aquest lloch, y sabent que vosté s' occupa molt y de les coses del Cero, nos havém determinat à encrèfiri pera que fes al públic cinch céntims de la qüestió, ó ens enllistress a nosaltres sobreus a qui podríam dirigirnos per evitar aquest frau que se 'ns fa à las ànimes.

També tenim d' advertirli que d'allò de les caixetas nostras que tenim per las iglesias para fer nos be, fa molts anys que no se 'ns ne dona compte, per lo qual aquí suposem que, ó ja se han suprimit, ó entre el clero s' ha proclamat la repartidora de nostres bens.

També tenim d' advertirli que això està plè d'abusos, igual que à la terra. L'ànima que no té bonas influencias no va mai al cel, ni més ni menys que si 's tractés de ferla diputa da celestial.

En fi, donqui desde LA TRAMONTANA lo crit d' alerta a nostres famílies, fentlleshi entendre que, si las missas, funerals, oracions, y tot lo que constitueix lo més p'pa de cada dia no 'l poden deixar en nostres propias mans, veientlo y tocantlo per ells mateixos, que no se sacrificquin ni s' escarrassin per nosaltres, puig desde les sagristias de la terra al cos de guardia del purgatori, los capellans que 'ns portan lo ranxo animesch s' ho menjan tot pel camí, y à nosaltres ni tan sols nos deixan llepar las cassolas.

Desitjantli salut y pocas teules, se despedeixen de vosté

LAS ÀNIMAS DEBENGANYADAS.

EP

Infern, dia de nostres enemicis del any 1887. Apreciat company: Haventnos enterat de que son periòdic publicava número extraordinari pel dia d'Ignocents, y tenint en compte la equivocada opinió que en la terra se té de nostra casa, havém dit los primers pogonistas de aquestas immortals calderas: —Escríbim una carta al Director de LA TRAMONTANA pera que, publicantla en son endiablats periòdich poguem fer propaganda de nostre establiment entre 'ls tots que de la missa infernal encara no'm saben la meytat d'una millesima.

Y aquí 'ns té ab questa carta, disponuts à cantarlas tan claras com vosté mateix a questi mon de mons que no sab escarmirant dels micos de la fe, encar que portin més cùs que las inmoraltats de Cuba.

En primer lloch, tenim de protestar contra la divina bullota que diu que aquí s' hi està malament. Com sothom ja sab que aquí no hi ha més que les ànimes, y les ànimes son incorpòrees y de conseqüència més incombustibles que 'l tabaco del estanch, resulta que 'l foc del infern no tan sols no 'ns fa cap cremadura ni llaga, sino que 'ns escaixa ab més suavitat que la mateixa estufa Febo. Creig que si no fos per això, aquí nos hi pelaríam de fret, com deya aquell predicador que succeix a los purgatori, abont sembla que 'l carbó de pedra va

més escàs que aquí al infern per estar nosaltres uns deu mil litres més endintra del cor de la terra.

Y no li dich res tocant à la classe de persones que aquí tenim. Ja li asseguro, Sr. Director, que 'l dia que vosté entri se quedará ab un pam de mas de veure 'l be de Deu que poblen nostres dominis y la gent de posició que 'ls habitan. Tant es això, que pot ben creure que 'l dia que s'establis cambi directe pel Giro Mundial d'aquí à la terra, si reclamessin los exiliats del Infern las fortunas a los hereus, no els quedaría a vostés que pogués disfrutar de un xavo. Si 's poguisse veure los milions de missas que inútilment s' han fet dir per la gent d' aquí baix y diez missas inútils, perque ja sabràs los Begidors de LA TRAMONTANA que al Infern, com s' hi es per una eternitat, lo qui hi entra ja no 'n surt, y per això results inútil fer dir missas pels que ja hi són.

Y això n' diré del talent de las personas allotjades en nostres departaments: Figurinse que aquí ja no hi té entrada cap à simple; primera ventaja. Ademés, tots aquells talents que la inquisició va perseguir, desde Galileu per que descubri 'l moviment de rotació de la terra fins a Giordano Bruno que va presentir la filosofia moderna, tots son allotjats nostres. Los papas, bisbes y arquebisbes més espavilats ocupan nostres primer puestos d'honor. Quin panxó de riure se farian los increduls, y com se engarririan los devots, si 'ls dongsues una nota detallada dels que passan per sants al calendari y s' estan aquí baix fent la manilla cada vespre ab un servidor de vostés!

També tenim de fer constar que aquí las persones honradas poden anar més confiadament pels carrers que à la terra, puig en tot l'infern no hi ha un sol assassino d' ofici. Com que aquests, quan los hi donan garrot, portan los papers ben despatsats pel cel ab la absoluçion del capellà, may per nostres portes entra tal gentussa.

En fi, vaig à acabar perque sé, per conducte d' un de nos col·laboradors que va morir després d' haverli denunciat lo fiscal un de sos escrits, que vosté no vol las cartas llargues, y ja estic abusant de la seva endiablada bondat. Més consti que à casa nostra hi fa estar d'àngels com se sol dir; que 'l foc no 'ns crea ni 'ns molesta; que 'l regnat de Lucifer es més, molt més, pacífich y glorios que 'l de molts reys de la terra; y que respecte à bon govern, totas las eminentias d'Espanya no arriban à la sola de la sabata del més pobre agutxí d'aquests dominis.

Rebi, Sr. Director, un abràs foguejat de tots los amics que l' esperan.

Per la cort internal.

PERE BOTERO

CANTARELLAS IGNOCENTAS

Aquell que estima al govern
es pitor que 'l gos de casa,
que encara ve al seu darrer
si el cleo bastonada.

Digam si vas ab monàrquichs
y 'l dire si els papantans;
perque ja diu aquell ditxo
que mal ania mai acaba.

En cosse de la justicia
pot veure 'l més testarut,
que per defensarne al pooble
lo més sab es ho per ruch.

Ric, propietari y catalich
y dues que es home de bét
Dousch lo bé que al mon ell fass
ja me 'l pots plantar al castell.

Ha sigut posat en llibertat nostre Director, abonstantli danyas y perjudicis del temps que ha estat à la pressió, y rabiò de 25 pesetas cada dia.

Aquest acte de justicia no podia passar à Espanya més que 'l dia d'Ignocents.

EP

Lo fiscal de aquesta Audiència, te una durada à una dent que 'l molesta en gran manera.

Alguns metges opinan que se li vindrà de fer operació, per suposar que hi te dintre, en estat patrefacte, algun fragment dels anticis suellos denunciats en LA TRAMONTANA.

Li desitjem prompte alivio y remey radical.

EP

S' ha presentat à las Corts un projecte de llei abolint las quintas y 'ls drets de consums.

Los diners que això donava, se treurán ara d'un impost especial a tots los propietaris, quins rendas passin de mil pesetas mensuals, y dels empleats quin sou passi de cent duros cada mes.

Això se aminaroràn los fatichs al pobre jorneral per la balxa de preus dels articles de primera necessitat.

EP

Un gran projecte buil en lo cap del ministri pera posar fi à la espantosa crisi que avuy stravessim.

En vista de que la sobra de brassos te de portar més o menos tant un gran daltabax dels famolenchs, s' ha pensat en fisar la jornada legal de treball en sis horas, y condemnar com à vago à tothom que no las ocipi, produint en qualsevolga ram d'arts, ciencies, industria ó agricultura.

Se per seguir que això que estiga regularitzat tal modo de produuir, y la producció se supediti estrictament à las necessitats del consum, las horas de treball de tothom podrán fiscarse à la meytat de las d'avuy.

Lo projecte no te més que un petit inconvenient.

Que 'l goberno no sab encara si tirar per aquest camí, ó deixar que las crisi las resolguin los generalis ab molta artilleria, caballeria, etc., etc.

Lo caritatius banquer Sr. Girona, protector d'estanques, ha resolt desprendre de la imensa fortuna en be dels pobres.

Atal objecte, cada dissapte se repartiran cinch durors à cada pobre que 's presenta en lo pati de sa casa, sens més requisit que ensenvar la cédula, y un certificat de bona conducta firmat pel rector de la parroquia y l'alcalde de barri.

Las mil trompetas de la Fama de la premsa aduladora, anunciaràn a son de bombo y plats tant fenomenal aconteixement.

Corren rumors de que tots los diputats y ministres pensan renunciar als sous que cobran del Estat, y sobre tot à son càrrec de consellers de las empresas ferro-carrieriles.

Si la notícia 's confirma, ó tan sols que 's confessi, serà aquest lo miracle més brillant que hauran vist los sigles passats, present y veniders.

En Sagasta ha repetit en lo congrès que, si algú dia ensopga, caurà de nassos pel cantó de la Llibertat.

Aquesta senyora tant s'ha escamat ab tal declaració, que ha fugit d'Espanya pera evitar que en Sagasta li caiguis demunt.

En Rius y Taulet s' ha fet afaytar las patilles, y ha renunciat la vara d' alcalde de Barcelona.

Sos amichas més intims asseguran que això es lo preludi d'un acte trascendentalsim del ciutadà benemerit.

Segons diulen, l' antic edificator de primers pedrars pensa per any nou ferse frare de la Trapa.

Barcelona agrabida, aplaudix entusiasmada tan blantròpica resolució.

La Acadèmia espanyola de la Llengua, en sessió d'avuy, ha acordat aixecar una estatua al general Baldrich.

Lo monument no se sab encara si 's aixecarà al altar major de Betlem ó al mitj de la plaza de toros.

Lo Noy de Tona pensa interposar recurs de cassació criminal contra tal acord, fundantse en que ell té més llengua que no tenia en Baldrich.

Veurem en qué pararà tan interessant assumpte.

EP

D. Ignasi Fontrodona ha sigut contractat per la empresa del Liceo com a primer ballarí durant la pròxima temporada de quarengues.

Lo debut de tant afamat artista, vindrà lloc ab lo del ball de criatures *Arròt con leche*, arreglat a la escena del gran teatre pels repunits autors Lagartijo i Frascuelo.

Augurem un gran negoci a la empresa.

Y probabilitats de cobrar als tramoyistes y comparsas.

EP

En Gànovas s'estira 'ls cabells de no haver-se casat més jove.

Y encara diuen que no estira tot lo que voldria.

EP

Ha sigut indultat lo brigadier Villacampa, per considerar en Sagasta que abans no s'hagi sublevat tant com ell, encara n' té per rato.

Aquesta notícia es la que fa *pendant* ab la de la llibertat de nostre Director.

EP

Lo monument d'en López ha cayut tot sol, i vergonyit de veure sisxar a son cosat lo de Celon.

Ab aquest acte s'ha probat que moltes vegades las pedras tenen més vergonya que les persones.

EP

A conseqüència del pronunciament que en altre lloc d'aquest número (bisquint) dihem que hi ha hagut a Madrid, ha quedat constituit per tot lo dia d'avui lo següent ministeri:

Presidència: Espartero, (lo que mata toros, entenemnos); Guerra, Moret; Hisenda, general Salamanca; Estat, Frascuelo; Marina, Romero Robledo; Gobernació, aguilar Morro; Gracia i Justicia, Zabala; Foment, Vallès, (lo del forn del vidre); Ultramar, capitán Boyón.

En aquest ministeri funda la patria gran esperanza para posar en ordre la administració, y nivellar los pressupostos.

Cosa que fins ara ha sigut impossible per nostres eminentíssimes.

IGNOSCENTS!!

Al fé Herodes degollar á tots los infants del regne, pensava el poore rey que no tenia mas feyna; que tots eran morts, que ja del Egipci á la Judes no quedava un innocent en les sombras aquelles.

(Com se va enganyar pobret! molts no van deixar, cregudom, no sols en aquell pais, sin també en altres terres, y sobre tot, en Espanya, y perquè certes consideren mas paures, vos no direu una vergüesa.

Aqui teniu al pais qu' entre nos ministralles y entre rutes clericals lo potesten ésser un truc. Hi ha ningú més ignoscent! —crech que si—me diu la gent.

Era Pauhet, que té uns dons molt gospassos, y no fan rà, y viulen d'allò més de gràcias a certa persona... Hi ha ningú més ignoscent! —crech que si—me diu la gent.

Lo polbet subordinat que sempre ha d'estar "l'esperit d' un amo picant com bixots... y ab pocha cosa se excarrassat... (Hi ha ningú més ignoscent! —crech que si—me diu la gent.

A una iglesia fan escomuni, corrents le hasta hi va, pug per un bon tono penar peñat fallar al seu... (Hi ha ningú més ignoscent! —crech que si—me diu la gent.

Aquella noia llançons que cosa remat de molins van a veure a tombolones d'una verga la mitja plurissa... (Hi ha ningú més ignoscent! —crech que si—me diu la gent.

Lo politich que no goza d' decidir, i regades, i's deixa donar trompades i fura per qualquier cosa... (Hi ha ningú més ignoscent! —crech que si—me diu la gent.

La noya qu' es creu pescar a un gran marxigot ja patenció, y té de pescar més gana que un cimplot sans cobrar... (Hi ha ningú més ignoscent! —crech que si—me diu la gent.

Y lo que, seguda ab or, d'pronosticar donades, que més les veure estampadas se ven prometent l' humor... (Hi ha ningú més ignoscent! —crech que si—me diu la gent.

Aquell qui es tent ignorant de tot, de tot, d' escriure y no sab fer més que riuver d'aquest o aquell sab grà... (Hi ha ningú més ignoscent! —crech que si—me diu la gent.

Y per fi, tens a l'indústria que no puchidrem pacientia, ja tens queridet i escusia viacs per un altre dia... (Si hi ha cap més ignoscent! —me diu la gent.

Ja ho veyida, lo rey Herodes no va scavar per la seya... pug va deixarla molta més adav per i en altres terres... Y per què ni un sol voluntat de més persones dubitava, encara que es diu de tots els mal tramades quaters.

2. AVDE R-SELL

En tot lo que va de sige y d'abans del siècle que va, no 's té notícia de que ni un rector, ni un vicari, ni cap sacerdot, cordos de cap mena hagi faltat a cap llei, a cap conveniencia social ni a cap persona.

Qui llegint durant lo dia d'avui la col·lecció de *La Tramontana* y de *El Motín* y las de tants y tants periódics il·lustrats de tota Espanya, quedaria convinent de lo que dihem.

Y si no 's conveni, serà per que li falta la fe.

EP

Un rector que fou de Sant Jaume, que s' feu rich a conseqüència de cuidarse de repartir la herència de cert marquès, hi passat per nostra redacció a famós saber que ell, molt més que nostre Director, fora digne d' estar a la garrofa, y 's ha afegit que anava a tornar uns doscents mil duros que s' queda de gangas d' aquell testament, pera que s' repartissin entre necessitatis.

Y encara no alabarém a nostre clero! Qui no l'alaba es ben segur que ho fa... per que vol.

EP

En lo quartet de les ratas del edifici gran del carrer d' Amalia avuy cantarà missa lo Sr. Lluís, pochs moments després d' haver cantat lo gall y 'l tocino.

L' apadrinarán en tan solemnissima ceremonia lo Fiscal de la nostra imprenta, son protector, y 'l bisbe del pati de la Gardunya, Català de naixensa.

La religió de nostres majors quedarà garrafalment satisfeita de tan lenomenal e ignoscenta gardunyada.

EP

Atenent al 'estat de miserla en que estan los diocesans, lo Sr. Bisbe de Barcelona ha fet suspender de les obres de fataca de la catedral, y ha disposat que aquell milló de pessetas presupostas per aquelles obres se repartissem entre las famílies obreras més necessitadas, encerçant que molt especialmeny no s' hain en quines creences religioses tinguan, sino en quines conductas de moralitat portavau, que l' pastor catòlic avuy crea superior a les creences religioses.

Y despues dirán que no hi han bishes de bon cur y clar raciocini!

EP

Avuy mateix, a tres quarts de quinze en punt, vindrà lloc en la Santa Iglesia catedral del carrer de la Lleona, lo rebuigat catedròlic dels redactors de *La Tramontana*, que abriuran de sis errors y hereujas devant la bona del recò y a tret de trago de peix, esperant arribar á la glòria de la tranquilitat, sens necessitat de treguir cap biga, com fan alguns reverents.

Lo Director del periòdic los ha enviat sa paternal benedicció sollicitant del Omnipotent que li envíi molta cosa encuadrada y llançonissa de Vich.

Les primers autoritats (del mon), estan invitades a la ceremonia.

XARADAS

RABBO TRABESCH

Extemadura en germana en Lluçofor y... comparsa. Un cert cas que s'ha controllat que passa sobre la terra en la ciutat de Valencia, reformas y... altres gaudies. Lo noi de la meva illa, terrissa unida a la marina, estàs llegint un dia en el carrer de la Palma, quan va passar per allí un anquistidor i llogatarr, (que prima i seva ni sé) que tots i tots se calanys, y regant el poble nos, quedant la vila devorada, lo que sentia a les mans, li digut no van desempoderat: —Què es situa?

—Un diaz satirich.

—Què és un diaz?

—Cagan!

—Què és un diaz? —i Seguian aquell papa... en del diable! (Malmenat, 's deu dolent!) Y sense més ni més li plantea una forta gaudiada-herida, i després d' aqueix un altre, y... trencant la barana, expresa d'allí s' escape.

Digui, sempre Director, no fa modulacion talas, un altre angel treua cinch, pera fer una encambrada de frases y capellana y dende... dolores monàsticas!

J. SABAL.

La primera es un fiscal; la segona un mal govern; la tercera un animal, y la quarta un rey sota.

Y qui volga tenir la solució que digui a la des puert que es un badi.

ANAGRAMA

Més notables bonic politich y en un dia d'abril 's deu; y 't tots són satirich que a Rajoy no fa mal rebrot. Qui estoi a tant fer total sera un valent animal.

LOGOGRAPH NUMERIC

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Mores Tose.

GEROGLIFIC RES PERDULARI TAHLRE LLADRE

VENDEN NACIÓ DEUS AMEN (Les solucions quan no hi hagi falcada).

ANUNCIO'S

GANGA

se pendrà un manobre pera posarlo a aprenent de rey. Per vindre assegurat, mentre lo poble siga tonto. Informes carrer de la Panxapela, campanar de la ambició.

DIDA un senyor rector necesita una ab illes de pochs mesos, pel servei de una nova. —Nota. Té de fer les feynas al rector y tot se li abonará per-en-devant. A totas las sagristas donarán rabi.

IALS PROPIETARIS!

Un antic trabuixere que ha pertenescut a la gloriosa trepa dels Melgares, Sacamanteces y Panxa Amplia, sollicita encarregarse dels desfuscis de tots aquells traballadors que no puguen pagar los lloguers de casa, per exercir com a procurador sus antigues aficions. Donarán rabi en lo carrer d'en Perot lo Lladre, casa aristocràtica, soterrani humit.

XERINGAS De tots sistemes se'n venen pera xeringar al poble. Gran deposit a Madrid: carrer del Gobenh, núm. 100, corral dels Granhomes.

Bacelona —Tipografia LA ACADEMIA, Ronda de la Universitat, 6

IGNOSCENTADA..... PER FORSA

Ja ho veuenen. En lo precís moment d' entrar aquest número en màquina, s'ha vessat lo tinter pel demunt de la lamine. Lo actiu Director de aquest setmanari demana, desde l'últim pis de la presó, se serveixin dispensarli aquesa involuntaria desgracia.